

ZAZNĚLY „ZAMYŠLENÉ A STŘÍDMÉ“ PREMIÉRY

✎ Eva Balcárková

Zajímavým důkazem, že duchovno lze přenášet i pouhou instrumentální hudbou, bylo představení **Tria Helix** (18. 6.), jehož citlivá interpretace premiérované skladby **Arne Sanderse** s tajuplným názvem *Trio II (W. M.)* nastolila vysokou laťku pro všechny další festivalové kompozice. Kromě slov byla přítom paradoxně vynechána i jakákoliv snaha po efektnosti a virtuozitě. Nešlo zde o prezentaci skladatele samotného ani o dokazování interpretačního umění. To vše bylo v pozadí ve prospěch samotné hudby a jejího „obsahu“. Obdobná střídmost a zamyšlenost se objevila například i v premiérováných *Modrých květech pro hoboj, violoncello a klavír* mladého slovenského skladatele **Adriana Demoče** v interpretaci **Tria Opera** (19. 6.), či v případě zvukové instalace *EUOUAE Vita Zouhara* (25. 6.), v níž se jednalo o zdařilou evoluci multimediálního projektu pro květnou zahradu z roku 2015. V posledně jmenovaném sice byla vokální složka obsažena, avšak až na závěrečnou část se chovala naprosto rovnocenně k hudbě samotné a byla to právě ona, která působivě dotvářela site specific atmosféru Sněmovního sálu.

ČESKOSLOVENSKÝ KONCERT ŽEN-SKLADATELEK

✎ Jan Vrkoč

Známe duo **Zuzana Berešová** (klavír) a **Pavel Burdých** (housle) vystoupilo ve středu 20. 6. Koncert byl sestaven výhradně z děl žen-skladatelek: nejprve *Vítězslava Kaprálová - Legenda, Burleska, Elegie*, pak mistrná *Sonáta pro housle a klavír Ivany Loudové*. Velmi mne zaujaly dvě skladby *Sylvie Bodorové Ancora una volta primavera* (Ještě jednou na jaře) a *Concerto dei fiori* (Květinový koncert). První skladba přímo hýří barevností. Nejprve slyšíme v houslích prodlevy nižší temné barvy, ale pak se objeví vysoké klenuté melodie, celé hrozny tremol, úžasně zvonivé nátryly a do toho všeho svěží, typicky „zurčící“ zvuk klavíru. Také forma je uklidňující, tok hudby postupně přerušovaný tichem, jako by hudba sama „dýchala“. Skladba působí, přímo přetéká zdravou životní energií.

Kompozice *Květinový koncert* je pak zjevně neoklasická. Už zahájení chorálem v klavíru nás uvedlo do dávných staletí. Avšak historizující prvky byly zcela v rovnováze s moderním zpracováním a formou. Těto skladbě, přes všechnu nápaditost, bych pouze vytkl přílišnou délku. Ani na hudební hostině není radno se přejídat...

Následovalo dílo *Iris Szeghy Hommage à Rodin* a skladba *Viery Janárčkové Duo Extatico*, tvořená technikou témbrů, což bylo podpořeno i elektroakustickým ozvučením. Československé Duo Berešová-Burdých se zhostilo skvěle i těch nejtěžších úkolů, které soudobá hudba může uchystat. Uznalý potlesk si pak vyžádal přídavek, skladbu *Petera Machajdika* s názvem „1918“.

KONCERT PRO ZKLIDNĚNÍ DUŠE

Elena Letňanová

V pondělí 18. 6. zazněl koncert poklidné hudby, tolik potřebné v dnešní hektické době. Měl název **Písně o bolesti a světle**. Byl to vlastně autorský koncert mladého českého skladatele

Jana Vrkoče. Zaznělo pět skladeb: *Čisté nebe* (dvě písně pro baryton a klavír, na texty skladatelova otce), *Modlitba ke sv. Antonínovi* (pro baryton a klavír, zazněla jako světová premiéra), poutavé *Vertikály* (hlavní dílo koncertu, sonáta pro sólové housle, skladba měla jako filozofický podtext životní zlomy – „vertikály“), *Tři písně o bolesti a světle* (pro alt, baryton a klavír na básně *Simonetty Bounaccini* a *Jirího Orteny*, zazněly též v premiéře) a *Podzimní fantazie* (pro housle a klavír). Jan Vrkoč ukázal vlastní současný příjemný harmonický jazyk, pěknou melodiku, zaujal ideou, že i dnes je možné obnovit duchovní sonátu ze 17. a 18. století například formou fantazie. Na programu koncertu byla ještě díla *Otto Alberta Tichého* (romantické *Andante ze Sonáty pro housle a klavír*), zazněly *Malé smutky Petra Ebena* (písně na texty *Zuzany Renčové*) a *Sonáta pro housle a klavír Clauda Debussyho*. Na koncertním pódiu jsme tleskali **Kristýně Valouškové** (alt), **Jakubovi Sršňovi** (baryton), **Růženě Sršňové** (housle) a **Anně Staré** (klavír).

ROZLOUČENÍ S FESTIVALEM FORFEST BYLO BEZ KOMPROMISŮ

✎ Eva Balcárková

Z řady více či méně komorních koncertů vyčnívaly dva projekty umístěné do prostor chrámu sv. Mořice v Kroměříži – *Ekumenická liturgie Petra Vaculoviče*, kterému se podařilo dát dohromady malý mladý orchestr s „ekumúzikým“ nábojem, a koncert **Vox Iuvenalis** s repertoárem sborové duchovní klasiky představující širokou škálu stylových přístupů. Kromě *Arva Pärta, Alfreda Schnittkeho, Zdeňky Lukáše* a premiéry *I Stop Somewhere Waiting for You Josefa Adamika* zaznělo *Lux aeterna* lotyšského skladatele *Erikse Ešenvaldese* s jemně plynuocími rovnocennými hlasovými linkami ne nepodobnými toku fotonů ve světelném paprsku a z tradic chorální hudby čerpající kompozice *Vytautase Miškinise*.

Samostatné postavení potom zaujímá závěrečný koncert **Quasars Ensemblu** ze Slovenska. **Ivan Buffa** přivezl vedle svých 7 výborných členů souboru také sopranistku **Evu Šuškovou**, jejíž um hodný veleumělkyně *Cathy Berberian* vynikl jak ve *Four Agreements Ivana Buffy*, tak v schönbergovskými sprechgesangové *Galgenlieder Ilji Zeljenky* na texty *Christiana Morgensterna*. V kombinaci s velmi zajímavou *Space operou pro smyčcové trio Morrise Kliphuse* a vrstevnaté barevným *Quintetem in Five Scenes* mladičkého řeckého skladatele *Orestise Papaioannou* tak ansámbl nabídl soudobou hudbu bez kompromisů. Rozloučení s festivalem tedy proběhlo více než důstojně. ■

BRNĚNSKÝ VARHANNÍ FESTIVAL A NEJSTARŠÍ ČESKÁ VARHANICE

Brno, kostel Nanebevzetí Panny Marie, Červený kostel, kostel sv. Augustina, kaple Panny Marie Loretánské

✎ Karla Hofmannová

Varhanní festival v Brně má už za sebou 38. ročník a je nutno mu přiznat stále stoupající kvalitativní tendenci. Pořadatelem je Klub moravských skladatelů a jeho dramaturgie stále přichází s neotřelou nabídkou a posluchačům jsou představováni